

være Tilfældet, saa maa den være afgiven frivillig. Jeg komplimenterer det ærede Medlem for hans Hurtighed i Vendingen. Jeg skal ikke modsige det ærede Medlem, tværtimod! Erklæringen blev afgiven ganske frivillig.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) stillede sig i sit første Foredrag helt uforbeholdt ved Siden af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som det sig hør og bør de nyforenede. Han erklærede, at Misfornøjelsen med Skattelovene er ene og alene begrundet i selve Skattelovene. Det vidste han ganske bestemt, sagde han: „Jeg ved det ganske bestemt, det er Skattelovenes Skyld,“ og ved Hjælp af en nær Slægtning, han havde ovre i Vestjylland, var han saa venlig at bevise, at Bristen for en væsentlig Del laa i Indtægtsangivelserne, et Forhold, jeg havde gjort opmærksom paa allerede, da jeg første Gang havde Ordet. Denne Bistand var ikke saa særdeles værdifuld, og han har rimeligvis ogsaa haft en Følelse af, at saaledes forholder det sig, og det var vel nok derfor, at han tyede til det andet, det med Husmanden med 50 Øres Tiende, idet han kom til at bevæge sig i bibelske Vendinger om Svøben og Pisken. Vi huske sagtens alle fra vor Bibelhistorie Fortællingen om Kong Rehabeam. Og der skulde vi altsaa se, hvorledes denne Husmand med den 50 Øres Tiende, paa hvilken han fik 12½ Øres Lettelse, nu, naar de ny Skattelove til Staten traadte i Kraft, skulde komme til at mærke Skorpionen, som vilde svie ganske anderledes til hans Rygstykker — figurlig talt — end det, han allerede havde faaet Forsmag paa ved Hjælp af Svøben, den personlige Kommuneskat, i den forløbne Sommer. Jeg tillod mig at spørge, hvad merbemeldte Husmand med den 50 Øres Tiende vilde komme til at svare i Formue- og Indkomstskat til Staten og i Ejendoms-skyld til Staten og til Amt og Kommune. Jeg spurgte det ærede Medlem derom, fordi jeg syntes, at det maatte have Interesse. Jeg beklager, at jeg fremsatte det Spørgsmaal paa det Tidspunkt, det var for tidligt. Jeg hindrede derved det ærede Medlems fantasifulde Udvikling af dette Emne, det er temmelig sikkert, det har jeg Indtryk af ved at læse i Tidenden, at jeg fik stoppet op for det ærede Medlems fantasifulde Flugt. Naa, mit Spørgsmaal stod der, og det ærede Medlem kom ogsaa senere tilbage til det, idet han sagde: „Jeg kan sige til det ærede Medlem, at det ved jeg ikke, men det er mig ligegyldigt, det af-

gørende ved denne Sag er ikke, om den Mand, vi tale om, fik sine Skatter ned-satte med 12 eller 14 Øre“ (Birck: „Men . . .“ læs videre!) Det er tilstrækkeligt her i dette Forhold. Det ærede Medlem trækker op med denne Husmand, som har en Tiende, hvis samlede aarlige Ydelse er 50 Øre, han faar en Lettelse af 12½ Øre, det kan han glæde sig ved, fortæller det ærede Medlem, i første Omgang; men, føjer han til, lad ham komme til at prøve Skattelovene til Stat, Amt og Kommune, saa skal han faa at se, hvad de da bringe. Jeg rettede det bestemte Spørgsmaal til det ærede Medlem: „Hvad vil der da hænde den Mand i Kraft af de ny Skattelove?“ Og saa sagde det ærede Medlem: „Det ved jeg ikke, men det er mig ogsaa ganske ligegyldigt.“ Det ærede Medlem siger, at det er ham ganske ligegyldigt. Jeg forsikrer det ærede Medlem, at det er ogsaa mig ganske ligegyldigt, og det er den paagældende Husmand saa ganske og aldeles ligegyldigt. Men naar det er saa aldeles ligegyldigt baade for det ærede Medlem og for den paagældende Husmand og for mig, skulde vi saa ikke lade denne Husmand være ude af Debatten med Hensyn til Skattelovene?

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) er ikke til Stede her, ser jeg, og jeg skal derfor fatte mig ganske kort med Hensyn til det ærede Medlem. Han mente, at jeg havde gjort Forsøg paa at belære ham i Henseende til god Tone. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at han har misforstaaet mig; et saadant Forsøg har jeg ikke gjort og vil jeg ikke gøre allerede af den Grund, at jeg antager, at det er ganske ørkesløst. Thi naar det ærede Medlem finder det passende at stemple den Karakteristik, jeg gav af det ærede Medlems Omtale af Roskilde-valget, specielt af den nyvalgte Rigsdagsmand, som Forvrængelse og Bondefangeri, saa er Haabet ude for mit Vedkommende i Henseende til at belære det ærede Medlem om, hvad der er nogenlunde sømmeligt i en parlamentarisk Debat.

Det ærede Medlem benyttede denne Lejlighed til at kræve af mig, at jeg skulde bekende Kulør i Forsvarssagen. Jeg skal sige til det ærede Medlem og til andre Medlemmer, der maatte nære det samme Ønske: Jeg skal nok bekende Kulør den Dag, dette Spørgsmaal ligger for; saa skal det ærede Medlem nok faa at se, hvad mit Standpunkt er. Men jeg kan, hvis jeg dermed kan glæde det ærede Medlem eller andre Medlemmer, godt tilføje, at Venstremænds